

РЕШЕНИЕ

№ 122

гр. Пловдив, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ в публично заседание на седми октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Цветан Ил. Цветков

Членове: Петко Ив. Минев
Веселина Т. Семкова

при участието на секретаря Пенка Н. Стоянова
в присъствието на прокурора Анна Страхинова Викова (ОП-Пловдив)
като разглежда докладваното от Петко Ив. Минев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20215300601758 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда № 260011/13.05.2021г., постановена по НОХД № 220/2019г., РС – Карлово е признал подс. Б. ИВ. Б. за ВИНОВЕН в извършване на престъпления по чл. 134 ,ал. 4 вр. ал. 1, т. 2 от НК и по чл. 136, ал. 2 вр. ал. 1 от НК и за всяко от тях го е осъдил на ГЛОБА в размер на 500 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК, РС – Карлово е определил общо най тежко наказание ГЛОБА в размер на 500 лева, като е присъдил в тежест на подс. Б. съответната част от направените по делото разноси. Със същата присъда е бил осъден и подс. С. В.В., който не е обжалвал присъдата, като не се касае за престъпления, извършени в съучастие с въззивния жалбоподател.

Присъдата е обжалвана от подс. Б.Б. чрез защитника му – адв. Д.К.. Твърди се, че същата е неправилна, незаконосъобразна и необоснована. Иска се отмяна на първоинстанционната присъда и постановяване на нова, с която подс. Б.Б. да бъде оправдан. Алтернативно се иска отмяна на присъдата и връщане на делото на КРС за ново разглеждане от друг състав. В жалбата се развиват доводи за недоказаност на обвинението и несъставомерност на деянието на подс. Б..

Частните обвинители В. М. В. и АЛ. С. ОСМ. чрез техния повереник – адв. Й.Д. оспорват въззивната жалба на подс. Б. и считат, че същата е неоснователна.

В съдебно заседание, подсъдимият Б.Б. не се явява, а упълномощеният пред въззивната инстанция защитник – адв. Р. Д. излага доводи за несъставомерност на деянието, тъй като макар подсъдимия да е бил технически ръководител на обекта, той не следва да носи отговорност безопасните условия на труд на лица, които са били наети от друго дружество. Защитникът счита, че се касае за случайно деяние.

Представителят на Окръжна прокуратура – Пловдив счита, че жалбата на подсъдимия е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а първоинстанционната присъда следва да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна.

Частният обвинител В.В. се явява, но не взема становище по същество. Частният обвинител АЛ. С. ОСМ. и повереникът – адв. Й.Д. не се явяват, като с нарочна молба заявяват, че не възразяват да се даде ход на делото в тяхно отсъствие и оспорват жалбата на подсъдимия Б..

Въззивният съд, като съобрази доводите на страните, провери служебно правилността на присъдата, съобразно изискванията на чл. 313 и чл. 314 от НПК и за да се произнесе, взе предвид следното:

Първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият С. В. В. е роден на ** г. в с. К., обл. П.; живущ в гр. С.; *** гражданин; с основно образование; женен; работи в „У.“ ЕООД на длъжност ***; с ЕГН *****. Той е осъден е със следните влезли в сила присъди:

С определение за одобряване на споразумение по НОХД № 7747/2011 г. на РС – Варна, влязло в сила на 10.01.2012 г. е осъден за престъпление по чл.343б ал.1 от НК, като му е наложено наказание „Пробация“ в съвкупност от следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес с периодичност два пъти седмично за срок от шест месеца; задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от шест месеца; както лишаване от право да управлява МПС за срок от една година.

С протоколно определение по НОХД № 6394/2017 г. на РС – София, влязло в сила на 12.10.2017 г. било одобрено споразумение, по силата на което В. бил осъден за извършено на 06.11.2015 г., престъпление по чл.316 вр. чл.308 ал.2 вр. ал.1 от НК, като му било наложено наказание лишаване от свобода за срок от три години, чието изпълнение било отложено с

изпитателен срок от три години.

С решение по ЧНД № 4695/2019 г. на СГС, влязло в сила на 28.11.2019 г. е била призната наказателна присъда спрямо подс. В. от съд в Република Румъния, като е било допуснато след адаптиране изпълнение на следните пробационни мерки - задължителна регистрация по настоящ адрес с периодичност два пъти седмично за срок от две години; задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от две години; включване в програми за обществено въздействие за срок от две години; безвъзмезден труд в полза на обществото от общо 60 дни, търпими в рамките на две поредни години по 240 часа годишно.

С протоколно определение по НОХД № 1675/2019 г. на РС – Перник, влязло в сила на 29.01.2020 г., Василев е бил осъден за извършено престъпление по чл.343б, ал.1 от НК, като му е било наложено наказание лишаване от свобода за срок от пет месеца и лишаване от право да управлява МПС за срок от една година, както и за престъпление по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК, за което му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от три месеца. Определено му е едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от пет месеца, което да се изтърпи при първоначален строг режим, както и било присъединено наказанието лишаване от право да управлява МПС за срок от една година. Наказанието лишаване от свобода било изтърпяно на 12.10.2020 г., а лишаване от право да управлява МПС – на от 29.01.2020 г.

С протоколно определение по ЧНД № 238/2020 г. на РС – Перник, влязло в сила на 26.03.2021 г. било приведено в изпълнение на основание чл.68, ал. 1 от НК наказанието лишаване от свобода за срок от три месеца, отложено на основание чл.66 от НК по НОХД № 6394/2017 г. на РС – София. Същото било изтърпяно на 17.06.2020 г.

Подсъдимият Б. ИВ. Б., е роден на -**** г. в гр. С. *** гражданин; с висше образование; женен; работи в „Н. м. Д.“ ООД като ***; неосъждан, с ЕГН *****.

По силата на договор за възлагане на строително-монтажни работи /СМР/ от 21.09.2015 г. „В.“ АД като възложител възложило на „У.“ ЕООД като изпълнител извършване на строително-монтажни работи /СМР/ на обект „Рехабилитация на железния път, изкуствените съоръжения, съоръженията и устройствата на системата за електроснабдяване от ЖП инфраструктура в участъка гара Клисура- гара Христо Даново от км.116+525 до км.130+009 с обща дължина 13 484 м“ /л.279 и сл. от съдебното производство/. Съгласно чл.25, раздел X „Безопасни и здравословни условия на труд“ от горепосочения договор „Изпълнителят се задължил да спазва стриктно КТ и ЗЗБУТ, действащите държавни и ведомствени

правилници, да осигури здравословни и безопасни условия на труд при изпълнение на СМР; да спазва Наредба № РД-07-2/16.12.2009 г. за инструктажа на работниците и служителите по безопасност, хигиена на труда и противопожарна охрана, и да не допуска неиструктурирани работници.

На 01.10.2015 г. „У.“ ЕООД с управител- св. И.. Б. като възложител и „Ю.ЕООД – гр. Стара Загора, с управител - св. П.Г. П. като изпълнител сключили договор във връзка с извършване на СМР на гара Клисурска – гара Христо Даново с предмет осигуряване на терен за временни лагери, за съхранение на канавки тип ЕКТ 200/20 и 200/50 на цена 500 лева месечно; осигуряване и поемане на охрана на временни лагери на цена 2200 лева месечно; подsigуряване на квартири за служителите на „У.“ ЕООД, работещи на обекта на цена 5 лева на ден на човек; разтоварване на канавки тип ЕКТ 200/30 и 200/50 при всяка една доставка в лагерите на цена 0,80 лева на брой; натоварване и разнасяне на канавки тип ЕКТ 200/30 и 200/50 по дължина на трасето според нуждите на „У.“ ЕООД на цена 1,20 лева на брой. /том 1 л.28 и сл./. Срокът за изпълнение бил за времето от 01.10.2015 г. до 01.02.2016 г. /том 1, лист 28-30/.

Съгласно чл.6 ал.1 т.6 от горепосочения договор изпълнителят се задължавал да спазва стриктно безопасните условия на труд на обекта.

Между двете дружества била подписана и съвместна програма за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд по време на строително-монтажни работи на обект /том 1, лист 31-32/, съгласно която работниците и служителите на „Ю.“ ЕООД по време на СМР били длъжни да изпълняват Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания на ЗБУТ при извършване на СМР. „Ю.“ ЕООД се задължил да не допуска в обекта лица без лични предпазни средства.

На 19.10.2015 г. между „У.“ ЕООД и подс. Б. бил сключен трудов договор, съгласно който Б. бил назначен на длъжността „технически ръководител“ с място на работа в „У.“. Подс. Б. подписал и длъжностна характеристика, съгласно която задълженията му като „технически ръководител“ /л.210 от съд. производство/ били следните: да организира правилното съхранение и подреждане на строителните материали; да организира и контролира извършването на всички строително – монтажни дейности; да контролира изпълнението на одобрените проекти и промените в тях; да изготвя необходимите заявки за бетон, арматура, кофражи и други необходими строителни материали; да осъществява връзка с проектантите и независимия строителен надзор; да възлага и контролира СМР в съответствие с конструктивните и технически норми и работни чертежи; да подписва всички необходими актове и протоколи; да поддържа порядък на работното си място, като предпоставка за безопасна работа; да провежда необходимите мероприятия за опазване на околната среда; да спазва правилата за

безопасност, хигиена на труда и пожарна и аварийна безопасност; при необходимост да използва индивидуалните и колективни средства за защита; да предлага мерки за подобряване на дейността за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд; да дава становища по проекти и доставки за съответствието им с нормите и изискванията на нормативните актове по безопасност и здраве; да информира прекия си ръководител за непосредствена опасност за живота и здравето при работа; да изпълнява и други задължения, възложени му от прекия ръководител или работодателя.

Подс. Б. имал завършено висше образование с гражданска специалност „**“, съгласно приложената по делото диплома за висше образование, издадена от ВТУ „Т.К.“.

В „У.“ ЕООД към този момент работил и св. Н. И., който по силата на допълнително споразумение от 01.11.2005 г. изпълнявал длъжността „Т**“, но съгласно допълнително споразумение към трудов договор от 15.02.2012 г. между дружеството и И., последният бил преназначен на длъжността „***“. Тази длъжност свидетелят изпълнявал и към месец октомври 2015 г. – месец февруари 2016 г., съгласно приложените по делото документи от трудовото му досие. Фактически обаче св. И. изпълнявал задълженията на „****“ заедно с подс. Б. при извършване на СМР в участъка гара Клисурска – гара Христо Даново. Задълженията се разпределяли между двамата въз основа на устна уговорка.

СМР в горепосочения обект извършвали работници на „У.“ ЕООД, които имали сключени трудови договори с дружеството и съответно бил инструктирани ежедневно във връзка с изискванията за безопасност на труда основно от св. И., но и от подс. Б..

Подс. В. бил назначен с трудов договор от 02.10.2015 г. в „У.“ ЕООД на длъжност „****“ /том 2, лист 169-170/, тъй като притежавал свидетелство за упражняване на професия „машинист на кранове стрелкови тип до 16 тона /том 2, лист 174/, и на същият обект управлявал специален автомобил марка „Зил“, модел 133, с рег. № ***. Съгласно длъжностната му характеристика имал следните задължения: да поддържа в технически изправно състояние крана; да извършва товаро-разтоварна дейност на строителни материали; да проверява състоянието на крана преди започване на работа; да извършва текущ преглед на отделни системи и възли на крана; да зарежда крана с гориво и смазочни материали; да участва в подготовката на крана за ремонт и технически преглед; да осигурява безопасност на движението по пътищата; при поява на неизправности по крана, да вземе мерки за незабавното им отстраняване и опазване на товара; да извършва цялостно поддържане и почистване на работното си място; да контролира правилното подреждане на товарите; да спазва правилата по безопасност на труда и пожарна и аварийна безопасност; да изпълнява и други конкретни възложени задачи, свързани с

Във връзка с изпълнение на условията по сключения с „У.“ ЕООД договор, управителят на „Ю.“ ЕООД – св. П. П. наел пострадалите свидетели АЛ. С. ОСМ. и В. М. В., и двамата от с. Р., обл. П.. Те започнали работа на 07.10.2015 г. като такелажници, чиито задължения били да подпомагат товаренето и разтоварването на бетонните канавки от камионите, като ги окачват на куката на крана. Задълженията си изпълнявали, както в логистичната база на фирмата в с. Христо Даново, така и на рехабилитирания обект – междугарие Клисуре – Христо Даново. Свид. О. и В. работили за „Ю.“, но без писмен трудов договор, сключен с дружеството, макар и двамата да изпълнявали реално трудови функции с установено работно време, работно място и заплата. При започване на работа с тях разговарял св. П., който им обяснил в какво се състои работата им, както и как да я осъществяват безопасно. Ежедневен инструктаж обаче и подписване на двамата свидетели в книга за инструктаж не бил правен, тъй като същите не се водили официално работници във фирмата.

На 06.11.2015 г. в междугарието Христо Даново – Клисуре от километър 130 до километър 127, поради извършваните СМР, по искане на изпълнителя от 11,00 ч. до 17,14 ч. било изключено напрежението в контактната мрежа на жп-трасето /том 2, лист 158/. В близост до него, на 15 метра южно от жп-линията, успоредно на нея, минавал въздушен далекопровод на „EVN“, по който ел. захранването не било спряно /том 2, лист 79 и том 5, лист 21/.

На същата дата, около 15,00 часа, след кратка почивка, двамата работници А.О. и В.В. трябвало да продължат работата си по окачване на канавки на куката на автокрана „ЗИЛ 133“, управляван от подс. В.. В. бил надлежно инструктиран от св. И. за работата с крана в близост до контактната мрежа на жп-линията и ЕВН. Работата с крана се осъществявала върху участък от обекта, който съгласно устната уговорка между Б. и И. се намирал в участък от обекта, за който отговарял Б.. Около 15,20 часа пострадалият А.О. се облегал на автокрана, докато краниста С. В. вдигал закачената бетонна канавка. По същото време, вследствие позициониране на стрелата на крана до въздушния електропровод от мрежа на „EVN“ с напрежение 20- 25 киловолта, прескочила електрическа дъга, която през стрелата на крана се придвижила към тялото на машина и електрическата верига се е затворила през тялото на облегалния се на крана А.О., като протичащият ток и волтовата дъга обгорили тялото и крайниците му, и той изпаднал в несвѣст, падайки на земята.

В този момент, в непосредствена близост до О. бил В.В., който виждайки падналия на земята негов близък, се опитал да му окаже помощ, хващайки го с голи ръце, но също получил токов удар.

Виждайки и разбирайки за инцидента за кратко време на мястото се събрали много от работниците на обекта. Дошъл и подс. Б., който разбрал, че св. О. си е глътнал и езика. При това Б. казал на св. В. да му помогне, за да извадят езика на О., който се задушавал. Подс. Б. държал главата и тялото на О., за да не мърда, докато В. му извадил езика. Благодарение на незабавната намеса на подс. Б. и св. В., които извадили езика на изпадналия в несвоят О., животът му бил спасен.

Впоследствие дошла линейка на Спешна помощ и откарала двамата пострад А.О. и В. в УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД гр.Пловдив. А.О. бил оставен на лечение до 03.12.2015 г., а В.В. не бил хоспитализиран, въпреки, че имал леки обгаряния.

Според заключението на изготвената по делото съдебномедицинска експертиза по отношение на А. С. О., при станалия инцидент на 06.11.2015 г. е била причинена термична травма с изгаряния в областта на гърба, по двата долни крайника, както и по задната повърхност на дясната коленна става, от 3-та степен на обща площ около 5% от повърхността на тялото. Лекуван бил в Клиника по термични изгаряния от 06.11.2015 г. до 03.12.2015 г., където е проведена активна реанимация и оперативни интервенции – свободна кожна автопластика. При извършения преглед в отделението по Съдебна медицина при УМБАЛ „Св. Георги“ Пловдив на 08.02.2016 г. било установено, че има останали белези от зарасналите изгаряния – кафеникави цикатрикси, които били обширни по площ, с груба и неравна повърхност, с наличие на хлътвания и изпъквания по тях. Било установено също така, че е настъпила контрактура от цикатрикса по задната повърхност на дясната коленна става, която ограничавала свиването /флексията/ в коленната става приблизително към 70-80 градуса. Касаело се за термична травма с изгаряния по гърба, по двата долни крайника и по задната повърхност на дясната коленна става, от 3-та степен и на обща площ около 5% от повърхността на тялото. Описаното изгаряне от електрическа волтова дъга в областта на гърба и двата долни крайника, от 3-та степен и на обща площ около 5% от повърхността на тялото, в острия период било преценено като увреждане довело до разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и 129 от НК. Получената контрактура на дясната коленна става, получена в резултат от изгарянията в тази област била преценена като довела до разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и 129 от НК. Получените след изгарянията белези от зарастването – цикатрикси с обширни размери, с груба и неравна повърхност, с различен от останалата кожа цвят, с изпъквания и хлътвания на места били преценени като обезобразяване на други части от тялото /по смисъла на чл.129, ал. 2 вр. ал. 1 от НК/. Термичната травма била придружена от болка и страдание /том 2, лист 84-90/.

Съгласно изготвена съдебномедицинска експертиза на пострадалия В. М. В., при станалия инцидент на 06.11.2015 г. му е било причинено изгаряния

на кожата от втора А степен, на площ около 0,3 % от повърхността на тялото – в областта на гръдния кош, по левия горен крайник, по трети пръст на левия крак и по първи пръст на десния крак, контузия на гръдния кош без рентгенови данни за счупвания на ребра. Касаело се за термична травма и термични увреждания, които по начин и време било възможно да възникнат така, както е отразено в делото. Контузията на гръдния кош била причинена по механизма на удар с или върху твърд тъп предмет и било възможно да се получи при падането на земята. Термичната травма и термичните увреждания причинили на пострадалия В. разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и 129 от НК. Контузията на гръдния кош, без рентгенови данни за счупвания на ребра и без промени в дихателната и сърдечно-съдовата система довела до болка и страдание, без разстройство на здравето. Термичната травма също била придружена от болка и страдание /том 2, лист 93-96/.

По делото била назначена и изготвена комплексна техническа и по безопасността на труда експертиза /том 2, лист 104-115/, съгласно заключението на която механизмът за възникване на злополуката бил вследствие на протичане на електрически ток и образуваната волтова дъга през тялото на АЛ. С. ОСМ., което довело до частично обгаряне на тялото и крайниците му. Протичането на ток през тялото на пострадалото лице било следствие на контакт на стрелата на автокрана с въздушен електропровод /електрическа мрежа ползваща въздушни линии – електропреносна мрежа 20 кV/.

По-малко вероятен механизъм за възникване на злополуката бил вследствие на протичане на електрически ток и образуваната волтова дъга през тялото на АЛ. С. ОСМ., вследствие на контакт на стрелата на автокрана с контактната ЖП електрическа мрежа, ползваща въздушни линии (ВЛ). По контактната мрежа на железопътния транспорт – напрежението било от 20 000 до 25 000 V.

По отношение наличието на безопасни условия на труд при извършване на СМР, вещите лица счели, че в дружествата „Ю.“ ЕООД – гр. Стара Загора и „У.“ ЕООД – гр. София имало утвърден правилник за организиране и осигуряване на безопасност и здраве при работа, изготвен на основание чл.277 от Кодекса на труда /КТ/. На основание чл.127 ал.1 т.5 от КТ „работодателят запознава работещите в дружеството с правилника за вътрешния трудов ред и с правилника за безопасността на труда“. На база изготвена оценка на риска, съгл. чл.16 ал.1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд работодателят предприел мерки за предотвратяване или намаляване на риска, които включвали осигуряване на всички необходими лични предпазни средства /ЛПС/ - каски, ръкавици, обувки, както и подходящо работно облекло.

„Ю.“ ЕООД гр. Стара Загора допуснало до строителния обект лицата

А.О. и В.М. без да е сключил трудови договори с тях, което било причина същите да не бъдат осигурени с работно облекло и лични предпазни средства.

В обобщение вещите лица направили извод, че в дружествата документално била създадена организация за спазване на изискванията по безопасност на труда при извършване на строителни работи, но на практика същите били занижени.

По отношение спазване нормативните изисквания при провеждане на съответните инструктажи по безопасност и трудова дисциплина на отделните работници и конкретно на пострадалия О. вещите лица счели, че програмата на провежданите инструктажи включвала запознаване на работещите с оценката на риска по работни места, с инструкциите по безопасност на труда, с цел превенция на риска за здравето и безопасността на работещите. Задължение на работодателя било да осигури провеждането на инструктаж по безопасност и здраве на всички лица, които посещават обекта, съгласно изискванията на чл.11 ал.1 т.6 от Наредба № РД-07-2 за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на ЗБУТ, ДВ, бр. 102/2009 г.

Вещите лица счели, съгласно материалите по делото, че „Ю.“ ЕООД гр. Стара Загора и „У.“ ЕООД гр. София създали организация по инструктажите, съгласно изискванията на основание чл.10 ал.2 ал.3 и чл.11 ал.1 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд на МТСП.

Извършвани били ежедневни инструктажи от Б. ИВ. Б., като „****“ към „У.“ ЕООД, гр. София и Н. П. И., ЕГН *****, като „****“ в „У.“ ЕООД гр. София.

Вещите лица приели, съобразно материалите по делото, че поради липсата на писмен трудов договор с „Ю.“ ЕООД, на А.О. бил проведен само устен инструктаж, но без да е документиран в книгата за инструктаж.

Преценявайки квалификацията на А.О. вещите лица счели, че той е извършвал спомагателна дейност по закачване на товарите – бетонни канавки на автокран, за което не се изисква правоспособност, а само инструктаж и обучение от страна на работодателя „Ю.“ ЕООД – ползвател на повдигателното съоръжение „Автокран ЗИЛ“, съгласно изискванията на чл.58, ал.1 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на повдигателни съоръжения.

Вещите лица счели, че „Ю.“ ЕООД гр. Стара Загора с управител П. П. като работодател не е осигурило работно облекло и лични предпазни

средства на А. С. О., с което е нарушено изискването на чл.16. т.1 „д“ от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /обн. Д.В. бр.37/2004г./

По отношение нарушенията на нормативната база, свързани с безопасността на труда и конкретната организация на производствения процес вещите лица направили следните изводи:

Пострадалото лице не получило предпазна каска, работно облекло и обувки, с което „Ю.“ ЕООД гр. Стара Загора не е спазило изискванията на чл.14 ал.1 от ЗБУТ / ДВ, бр. 124/1997 г./ и чл.16 т.1 „д“ от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /обн. ДВ бр. 37/2004 г./.

Работодателят не изработил план съгласно чл.9, ал. 2, т.1, буква „г“ от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи за работа в близост до електропроводи с напрежение над 1 kV.

Техническият ръководител не контролирал спазването на изискванията за ЗБУТ, на база чл.26, т.1 и чл.80, ал.1 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи

Кранистът не е оценил обстановката за работа на крана в близост до контактната ЖП електрическа мрежа, ползваща въздушни линии.

Вещите лица посочили, че осигуряването на безопасни условия на работа изисква добре изградена вътрешна организация по осигуряване на безопасността на труда, реализирана в практическо осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Независимо, че станалата злополука била случаен инцидент, то не следва да се подценяват нарушенията от страна на ръководния и изпълнителен състав на обекта, кумулиращи във времето предпоставки за трудови злополуки, а именно:

Нарушения от страна на работодателя:

Закон за здравословни и безопасни условия на труд

Чл. 14. (1) (Доп. - ДВ, бр. 76 от 2005 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 40 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2012 г.) Юридическите и физическите лица, които самостоятелно наемат работещи, юридическите и физическите лица, които ползват работещи, предоставени им от предприятие, което осигурява временна работа, както и лицата, които за своя сметка работят сами или в съдружие с други, са длъжни да осигурят здравословни и безопасни условия

на труд във всички случаи, свързани с работата, както на работещите, така и на всички останали лица, които по друг повод се намират във или в близост до работните помещения, площадки или места.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 40 от 2007 г.) Лицата по ал. 1 носят отговорност за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд независимо от задълженията на работещите по този закон, както и от това дали тази дейност се осъществява от техни органи или е възложена на други компетентни служби или лица.

Чл. 16. (1) т.6 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд.

При осъществяване на дейността за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд работодателят е длъжен:

т.6 Да осигури ефективен контрол за извършване на работата без риск за здравето и по безопасен начин.

Чл.5, ал.1, т.2 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на повдигателни съоръжения

Чл. 5. (1) Стреловите кранове, предназначени за извършване на строителните и монтажните работи трябва да се разполагат в обекта в съответствие с проект, който трябва да съдържа:

2. безопасни разстояния от крановете до въздушните електропроводи, до местата за движение на превозни средства или пешеходци, до съществуващите сгради и съоръжения, до строежа и до местата за складиране на товарите;

Нарушения от страна на техническия ръководител на обекта.

- Техническият ръководител на строителния обект, съгласно изискванията на чл.26 от Наредба № 2/22.03.2008 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършването на строителни и монтажни работи /МИЗБУТСМР. /обн. ДВ, бр. 37/2004г./ се задължава да:

- Изпълнява и контролира спазване на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд /ЗБУТ/

- Спазва изискванията за ЗБУТ към използваните строителни технологии и проекти.

- Разпределя работещите по работни места, съобразно тяхната правоспособност, квалификация, знания и опит.

Осигурява:

- Прекратяване на работата и извежда всички лица от строителната площадка или съответното работно място когато има сериозна или непосредствена опасност за здравето или живота на опасност.

От страна на работника бил нарушен чл.33 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /обн. Д.В. бр.124/97 г., изм. ДВ,бр. 40/2007 г. и ДВ. бр. 102/2008 г./, а именно:

„Всеки работник е длъжен да се грижи за здравето и безопасността си, както и за здравето и безопасността и на другите лица, пряко засегнати от неговата дейност, в съответствие с квалификацията му и дадените от работодателя инструкции“.

При преценка дали трудовите задължения, вменени на АЛ. С. ОСМ. представляват източник на повишена опасност вещите лица счели, че на 06.11.2015 г. на строителния обект, намиращ се по ЖП-трасето Карлово – София, АЛ. С. ОСМ. извършвал строително-такелажни /прикачни работи/, като закачвал бетонни канавки на куката на стрелкови автокран монтиран на камион „ЗИЛ“. Извършваната работа от АЛ. С. ОСМ. е била възложена за изпълнение от представляващия дружеството „Ю.“ ЕООД – св. П. П., негов
***

Повдигателните съоръжения – автокранове по смисъла на чл.32 от Закона за технически изисквания към продуктите са съоръжения с повишена опасност /СПО/, към които съоръжения се поставят по-високи изисквания при тяхната експлоатация – паспорт на СПО, разрешение за въвеждане в експлоатация, инструкции за безопасна работа, правоспособен персонал, периодично обучение и т. н.

А. С. О. е извършвал спомагателна дейност по закачване на товарите-бетонни канавки на автокран, което при спазване на изискванията по безопасност на труда не създава опасност за неговото или на други лица за здраве и живот. Спазването на необходимите изисквания към експлоатацията на СПО редуцира тяхната експлоатация до изпълнението на рутинни професионални действия, гарантиращи безопасност за работещите. Извършваната дейност на А. С. О. по закачване на товарите – бетонни канавки на автокран не представлявала източник на повишена опасност.

От заключението на назначената по делото допълнителна комплексна техническа и по безопасността на труда експертиза /том 2, лист 124-134/ се установява, че повдигателното съоръжение – стрелкови кран, монтиран на автомобил „ЗИЛ“, по смисъла на чл.32 от Закона за технически изисквания към продуктите е съоръжение с повишена опасност /СПО/, към които съоръжения се поставят по-високи изисквания при тяхната експлоатация-

паспорт на СПО, разрешение за въвеждане в експлоатация, инструкции за безопасна работа, правоспособен персонал, периодично обучение. Съгласно чл.32 от Закона за технически изисквания към продуктите видовете съоръжения с повишена опасност /СПО/ по смисъла на този закон са повдигателните съоръжения.

Работата с повдигателни съоръжения била регламентирана с Наредба за безопасна експлоатация и технически надзор на повдигателни съоръжение, приета с ПМС № 199 от 10.09.2010 г., обн. ДВ, бр.73 от 17.09.2010 г., в сила от 18.10.2010 г. Съгласно чл.2 ал.1 от посочената наредба, същата се прилага и по отношение на товароподемните кранове като повдигателни съоръжения. Нормативно действащия документ, определящ минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи била Наредба № 2 от 22 март 2004 г. /обн. ДВ, бр. 37/2004г./. Тя се прилагала при извършване на следните строителни монтажни работи /СМР/:

-земни работи, изграждане, монтаж и демонтаж, реконструкция, събаряне и разрушаване, отводнителни работи и други строителни дейности на временни и подвижни строителни площадки.

Според вещите лица, СМР, извършвани на обекта по ЖП-инфраструктурата в землището на с. Христо Даново, обл. Пловдивска, с повдигателното съоръжение - стрелкови кран, монтиран на автомобил „ЗИЛ” представлява дейност с висок производствен риск, за което се изисква работещите на строителния обект да бъдат инструктирани всеки ден, като този ежедневен инструктаж се документира, съгласно изискванията на чл. 15. от Наредба № 2 от 22 март 2004г. /обн. ДВ, бр. 37/2004г./.

Строителят на обекта осигурявал необходимата организация по изпълнение на строителните работи, като контролът се възлагал на техническия ръководител на обекта със задълженията по чл. 26, които му вменява Наредба № 2 от 22 март 2004г. /обн. ДВ, бр. 37/2004 г./, съгласно която разпоредба техническият ръководител изпълнява и контролира спазването на изискванията за ЗБУТ; пряко участва при изработването на инструкциите за безопасност и здраве и ръководи и контролира тяхното прилагане; спазва изискванията за ЗБУТ към използваните строителни технологии и проекти; провежда инструктаж по ЗБУТ на ръководените от него работещи; забранява работа със строителни машини, съоръжения и инструменти, които не отговарят на изискванията за ЗБУТ; незабавно уведомява преките си ръководители за злополуки и/или аварии на строителната площадка, строежа, частта от строежа или работните места, за които отговаря; разпределя работещите по работни места съобразно тяхната правоспособност, квалификация, знания и опит; контролира: а) планирането и безопасното извършване на разрушаване на сгради и съоръжения чрез

предприемане на подходящи предпазни мерки, методи и процедури; б) монтажа и демонтажа на стоманени или бетонни рамки и техните компоненти, кофражи, готови строителни елементи или временни опори и подпори; в) правилното подреждане и съхранение на строителната площадка на материалите, изделията и оборудването; осигурява: а) прекратяване на работата и извежда всички лица от строителната площадка, строежа или съответното работно място, когато има сериозна или непосредствена опасност за здравето или живота им или когато са налице условия, при които се изисква спиране на работа; при отсъствието му от строителната площадка тези задължения се изпълняват от посочени от него лица с необходимата квалификация; б) ред и чистота на работните места и строителните площадки, за които отговаря; в) координация на работата, когато скелетата, платформите и люлките се използват от няколко бригади; определя: а) работната зона и границите на опасната зона при преместване на строителни машини и механизация на строителната площадка; в случаите, когато машинистът няма достатъчна видимост, техническият ръководител определя към него сигналист; б) местата на захващане на предпазните колани на работещите и на люлките, платформите и висящите стълби към сигурна и здрава опора и ежедневно контролира окачващите им приспособления преди започване на работа; в) лице, което да контролира изправността, правилната експлоатация, прегледите, поддръжката и ремонта на работното оборудване (строителни машини, директни горивни устройства и др.); г) лице, което да отговаря за изправността, правилното използване, прегледите, почистването и ремонта на санитарно-битовите помещения;

Според вещите лица, станалата злополуката е в причинно следствена връзка с допуснатите нарушения по безопасността на труда на строителния обект, вследствие на което волтова дъга е минала през тялото на А. С. О. и е довела до частично обгаряне на тялото и крайниците му. Това протичане на ток през тялото на пострадалото лице се явява следствие на контакт на стрелата на автокрана с електрическа мрежа ползваща въздушни линии. Според доказателствата по делото А. С. О. се е облегал на металната част на автокрана, като при случайния контакт на стрелата на крана с електрическата мрежа, електрическата верига се е затворила през тялото на О., като протичащия ток и волтовата дъга са обгорили тялото и крайниците му.

Друг вероятен механизъм за възникване на злополуката бил вследствие на протичане на електрически ток и образуваната волтова дъга през тялото на А. С. О., вследствие на контакт на стрелата на автокрана с контактната ЖП-електрическа мрежа, ползваща въздушни линии, при която контактна мрежа напрежението било от 20 000 до 25 000 V. Вещите лица обаче са посочили, че съгласно приложеното по делото писмо от ДП „Национална компания железопътна инфраструктура“ с изх. № 65/16 от 19.07.2016 г., ведно с приложени дневници /т.2. л.92/, на 06.11.2015 г. в междугарието Христо Даново – Клисуре, от километър 130 до километър 127, се е извършвало

строителна монтажна работа от външен на компанията изпълнител – ДЗЗД „Железен път 2012-2016”, като по тяхно искане след 11,00 часа е изключено напрежението в контактната мрежа на ЖП-трасето. След завършване на работата, в 17,14 часа е било подадено напрежение в контактната мрежа. Т.е. в посоченото по-горе време не е имало напрежение в контактната мрежа на ж.п. трасето. Процесният инцидент станал около 15,20 часа, когато е било включено високото напрежение в електропреносната мрежа.

Допуснатите нарушения били следните:

Работодателят „Ю“ ЕООД, преди началото на СМР не е предприел адекватни мерки за безопасна работа при съществуване на строителния обект на въздушни електропроводи, в нарушение на чл.54 от Наредба № 2 от 22 март 2004г. /обн. ДВ, бр. 37/2004г./, съгласно който „Преди началото на СМР за съществуващите на строителната площадка въздушни електропроводи се прилага една от следните мерки:

1. изместване на безопасно разстояние от района на строителната площадка;

2. изключване на напрежението в тях;

3. при невъзможност за изключване се поставят:

а) бариери (ограждения) или знаци и сигнали така, че да се осигури безопасно разстояние до електропроводите;

б) (изм. - ДВ, бр. 102 от 2006 г.) подходящи предупредителни устройства и висящи защиты, ако под тях ще преминават превозни средства.

Доказателствата по делото установявали, че пострадалото лице не е получило предпазна каска, работно облекло и обувки.

„Ю“ ЕООД с *** не са спазили изискванията на чл.14 ал.1 от Закона за ЗБУТ /ДВ, бр. 124/1997 г./ и чл.16 т.1 „д” от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /обн. Д.В. бр.37/2004г./. Нарушен бил и чл.5 ал.1 от Наредба № 2 от 2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (ДВ, бр. 37 от 2004г.), съгласно който „стреловите кранове, предназначени за извършване на строителните и монтажните работи трябва да се разполагат в обекта в съответствие с проект, който трябва да съдържа:

безопасни разстояния от крановете до въздушните електропроводи, до местата за движение на превозни средства или пешеходци, до съществуващите сгради и съоръжения, до строежа и до местата за складиране

на товарите.

От страна на техническия ръководител на обекта било допуснато нарушение на изискванията на чл. 26 от Наредба № 2/22.03.2008 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършването на строителни и монтажни работи /МИЗБУТСМР /обн. ДВ, бр. 37/2004г./, съгласно която разпоредба техническият ръководител се задължава да:

- изпълнява и контролира спазване на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд /ЗБУТ/;
- спазва изискванията за ЗБУТ към използваните строителни технологии и проекти;
- разпределя работещите по работни места съобразно тяхната правоспособност, квалификация, знания и опит.

Осигурява:

- прекратяване на работата и извежда всички лица от строителната площадка или съответното работно място когато има сериозна или непосредствена опасност за здравето или живота на опасност.

Техническият ръководител не е контролирал спазването на изискванията за ЗБУТ, на база чл.80 ал.1 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, съгласно който „ строителните машини и превозни средство се допускат до работа в близост до електропроводи, когато разстоянието между мислените вертикални повърхности, образувани от най-близката част на машината или товара и най-външната линия на електропровода е по-голямо от разстоянието, а именно: при напрежение на електропровода до 1 киловолт – 1,5 метра, до 20 киловолта – 2 метра, до 110 киловолта – 4 метра, до 220 киловолта – 6 метра, при 400 киловолта – 9 метра, при 750 киловолта – 12 метра.

Кранистът от своя страна нарушил задълженията си по длъжностна характеристика да спазва правилата по безопасност, хигиена на труда и пожарна и аварийна безопасност, както и не оценил обстановката, така че да пази останалите участници в трудовия процес. Той нарушил и чл. 126, т. 13 от КТ вр. чл. 75, т. 7 от Наредбата за безопасна експлоатация и технически надзор на повдигателни съоръжения, съгласно които: „При изпълнение на работата, за която се е уговорил, работникът или служителът е длъжен да изпълнява и всички други задължения, които произтичат от нормативен акт, от трудовия договор и от характера на работа; чл.75 т.7 от Наредба за безопасна експлоатация и технически надзор на повдигателни съоръжения:

„Ползвателят на повдигателните съоръжения по чл.2, ал.1, т.1-4, а именно: 1. товароподемни кранове, 2. товароподемни електрически колички, движещи се по надземни релсови пътища, които не са монтирани на товароподемни кранове, 3. електрически телфери, които не са монтирани на товароподемни кранове и 4. багери, предназначени за работа с кука, грайфер или електромагнит и лицата, които ги управляват, не трябва да допускат: „При придвижване на повдигателно съоръжение в разпределителни уредби или в близост до въздушни електропроводни линии разстоянието между която и да е негова част и части под напрежение да бъде по-малко от определеното в чл.514, ал.2 от Правилника за безопасност и здраве при работа в електрически уредби на електрически и топлофикационни централи и по електрически мрежи - „По време на придвижването на повдигателните съоръжения подемните или подвижните им части са в транспортно положение и не се приближават до части под напрежение на разстояние, по-малко от съгласно т.1 при напрежение до 35 kV включително.

Кранистът нарушил чл.33 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /обн. ДВ. бр.124/97г., изм. ДВ,бр. 40/2007г. и ДВ. бр. 102/2008г./, а именно: „Всеки работник е длъжен да се грижи за здравето и безопасността си, както и за здравето и безопасността и на другите лица, пряко засегнати от неговата дейност, в съответствие с квалификацията му и дадените от работодателят инструкции“.

От заключението на изготвената втора допълнителна комплексна техническа и по безопасността на труда експертиза /том 5, лист 3-10/ се установява, че на мястото на извършване на процесните СМР е било включено високото напрежение в електропреносната мрежа /том 5, лист 21/. Съгласно приложени по делото документи, злополуката е възникнала около 15,20 часа. По данни представени от „Енергоразпределение Юг“ ЕАД захранването било изключено в 15,41 часа, т.е. към момента на злополуката /около 15:20 часа/ на мястото на работа на крана, управлявана от подс. Василев е било включено високото напрежение в електропреносната мрежа.

За да бъде прекъснато електрозахранването по ел. преносната мрежа на EVN от специализирано диспечерско звено към електропреносното дружество следвало да се подаде заявка в писмен вид до КЕЦ – Карлово или специализирано диспечерско звено от „Ю.“ ЕООД, ЕИК *** и/или „У.“ ЕООД, ЕИК.*****. Съгласно чл.106 от Наредба № РД-16-57 от 28.01.2008 г. централно диспечерско управление, териториално диспечерско управление или съответното специализирано диспечерско звено може да бъде разрешена в друго време или да бъде отказана.

Вещите лица запознавайки се с материалите по делото преценили, че няма данни „Ю.“ ЕООД, ЕИК*** и/или „У.“, ЕИК *** да са подавали заявка за изключване на напрежението ЦДУ, ТДУ, КЕЦ – Карлово или съответно

СДЗ.

Съгласно чл.15 и чл.18, ал.2 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, преди започване на работа на строителната площадка и до завършването на строежа строителят е длъжен да извършва оценка на риска, който обхваща всички етапи на договореното строителство, избора на работно оборудване и всички параметри на работната среда и се извършва съвместно с предварително обявените подизпълнители и се актуализира при включването на нови в процеса на работа и подизпълнителят съгласува своите действия за осигуряване на ЗБУТ със строителя, който го е наел.

Вещите лица посочили, че може да не се иска изключване на напрежението при спазване на следните условия:

Съгласно чл.75, т.6 Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на повдигателни съоръжения – по време на работа, разстоянието между която и да е част на повдигателното съоръжение или товара му и въздушни електропроводни линии, които са под напрежение, да бъде по-малко от определеното в чл.523, ал.1 от Правилника за безопасност и здраве при работа в електрически уредби на електрически и топлофикационни централи и по електрически мрежи (ДВ, бр. 34 от 2004г.);

1. при напрежение до 1 kV вкл. - 1,5 m;
2. при напрежение над 1 kV до 20 kV вкл. - 2,0 m;
3. при напрежение 110 kV - 4,0 m;
4. при напрежение 220 kV - 5,0 m;
5. при напрежение 400 kV - 8,0 m.

При невъзможност за изключване се поставят:

-бариери (ограждения) или знаци и сигнали така, че да се осигури безопасно разстояние до електропроводите;

-подходящи предупредителни устройства и висящи защиты, ако под тях ще преминават превозни средства;

Съгласно чл.54 от Наредба № 2 от 22 март 2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи „Преди началото на СМР за съществуващите на строителната площадка въздушни електропроводи се прилага една от следните мерки- изместване на безопасно разстояние от района на строителната площадка, изключване на напрежението в тях, при

невъзможност за изключване се поставят бариери или знаци и сигнали, така че да се осигури безопасно разстояние до електропроводите, подходящи предупредителни устройства и висящи защиты, ако под тях ще преминават превозни средства.

Спазване на разстояние между строителните машини и превозни средства и електропровода, определено в чл.80, ал.1 Наредба № 2 от 22 март 2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, а именно: при напрежение на електропровода до 1 киловолт - 1,5 метра, до 20 киловолта - 2 метра, до 110 киловолта - 4 метра, до 220 киловолта - 6 метра, при 400 киловолта - 9 метра, при 750 киловолта - 12 метра. Преди започване на работа в близост до електропроводите корпусите на строителните машини с изключение на машините на гъсеничен ход се заземяват посредством преносими заземления- съгласно чл.81 от Наредба № 2 от 22 март 2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

Вещите лица счели, че от събраните по делото материали, няма данни да са поставяни бариери (ограждения) или знаци и сигнали така, че да се осигури безопасно разстояние до електропроводите – подходящи предупредителни устройства и висящи защиты, ако под тях ще преминават превозни средства, съгласно чл.54 от Наредба № 2 от 22 март 2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителните и монтажни работи и кранът да е бил заземен посредством преносимо заземление, съгласно чл.81 от Наредба №2 от 22 март 2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

От заключението на назначената в съдебно заседание допълнителна комплексна техническа и по безопасност на труда експертиза се установява, че съгласно писмените материали по делото и в съответствие с изискванията на чл.163а ал.1 и ал.2 от ЗУТ вещите лица са установили, че подс. Б. има необходимия образователен ценз, има и сключен трудов договор с определени длъжностни задължения, което му дава право да работи като технически ръководител на процесния строителен обект. На поставения въпрос по експертизата, дали е възможно в случай на допир на стрелата на крана до контактната мрежа на ЕВН би ли се регистрирал този контакт в същата мрежа и възможно ли е да не се регистрира подобен контакт, вещите лица са разгледали два случая. В първия случай, при допир на стрелата на крана до проводник се получавало т.нар. еднофазно земно съединение. В този случай се регистрирал само 58% от големината на тока, протичащ в повредената фаза. Това правило в някои случаи максималнотоковата защита недостатъчно чувствителна за земни съединения. Във втория случай – при приближаване на стрелата на крана до проводника се получавал т. нар. ток на

оттечка, при който токовата защита не реагира.

При извършване на работата в процесния строителен обект, в който не е било спряно електроподаването следвало провеждащият ежедневния инструктаж на строителния обект в съответствие с изискванията на чл.29 т.1 и т.3 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. да информира работещите за обстоятелството, че не е спряно електроподаването на контактната мрежа и че съществува риск за тяхното здраве.

Първоинстанционният съд е приел, че горната фактическа обстановка се установява от събраните по делото гласни доказателства, съдържащи се в обясненията на подсъдимите Б. и В., показанията на свидетелите А.О., В.В., А.К. П. П., Н. И., И. Ш., И. Б., М. Г., С. А., А. Б., С. Б., К. А. А.Д., В. С., В. Г., С. С., Т. А., В. П.В. К. Е. М., С. А..

Според КРС фактическата обстановка се установява и от събраните по делото и прочетени на основание чл.283 от НПК писмени доказателства: справка от ГД „ИН“ към МП, от заверено копие от документите в личното трудово досие на Б.Б. – справка по чл.62 ал.5 от КТ, заповед от 29.02.2016 г. за прекратяване на трудово правоотношение, трудов договор от 19.10.2015 г., справка по чл.62 ал.5 от КТ, длъжностна характеристика за длъжността „технически ръководител“, декларация от 19.10.2015 г. за запознаване с вътрешния трудов ред, инструкциите за безопасност при работа, диплом за висше образование; от заверено копие на документите в личното трудово досие на Н. И. – справка по чл.62 ал.5 от КТ, заповед за прекратяване на трудово правоотношение от 09.08.2016 г., допълнителни споразумения към трудов договор от 01.09.2014 г., от 13.03.2012 г., от 15.02.2012 г., от 23.02.2011 г., от 01.01.2009 г., 03.11.2005 г., 01.11.2005 г., трудов договор от 01.11.2005 г., длъжностна характеристика за длъжността „главен инженер, строителство“, диплома за завършено висше образование; заверено копие от договор от 21.09.2015 г. за възлагане на СМР за обект „Рехабилитация на железния път в участъка на гара Клисура- гара Христо Даново“, справки за съдимост на подсъдимите Б. и В., заверено копие от решение № 970/22.11.2019 г. по ЧНД № 4695/2019 г. на СГС, договор от 01.10.2015 г. между „У.“ ЕООД и „Ю.“ ЕООД, съвместна програма между двете дружества за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, трудов договор от 02.10.2015 г. между „У.“ ЕООД и С.В., уведомление по чл.62 ал.5 от КТ, епикриза на А.О., амбулаторен лист от 26.01.2016 г., лист за преглед в Спешно отделение от 28.11.2015 г. на В.В., амбулаторен лист от 10.11.2015 г. на В.В., лист за преглед на пациент в СО от 28.11.2015 г. на В.В., резултати от образно изследване на В.В. от 10.11.2015 г., съдебномедицинско удостоверение № 111/2016 г., съдебномедицинско удостоверение №112/2016 г., протокол за оглед на местопроизшествие, ведно с приложен към него фотоалбум, справка от ДИТ- Пловдив, доклад във връзка с извършена проверка от ДИТ- Пловдив, справка от НКЖИ, ведно с копие от книга,

заповед № 13/06.11.2015 г., заповед № 40/06.11.2015 г., дневник за телефонограми, телеграма № 156/07.11.2015 г., справка от ТП на НОИ – Пловдив, длъжностна характеристика за длъжността „**“, свидетелство за правоспособност на С. В. договор за покупко- продажба на МПС, СРМПС, част I, удостоверение за техническа изправност на ППС, квитанция за платен данък, стикер за застраховка „Гражданска отговорност“, справка от Бюро по труда Карлово, справка от НИМХ, филиал Пловдив, характеристична справка на С. В. справки НБДН за С. В., Б.Б. и И. Б., справка за съдимост за П. П., протокол за снемане на сравнителни образци, от инструктажна книга три листа за периода 06.11.2015 г. до 09.11.2015 г., характеристична справка за Б.Б., справка от СДВР, отдел „Пътна полиция“, списък на работниците на „У.“ ЕООД, работили в района на ЖП- гара Христо Даново на 06.11.2015 г., телеграма за обявяване за ОДИ, 23 броя справки „НБДН“.

Фактическата обстановка по делото се установява и от заключенията на изготвените по делото експертизи, а именно: съдебно-медицинска експертиза на А.О., съдебно-медицинска експертиза на В.В., комплексна техническа и по безопасност на труда експертиза, три допълнителни комплексни технически и по безопасност на труда експертизи.

Анализирайки и съпоставяйки свидетелските показания, обясненията на подсъдимите, писмените доказателства по делото и заключенията на изготвените експертизи, първостепенният съд е стигнал до правния извод, че подс. Б.Б. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпленията по чл.134, ал.1, т.2 от НК и по чл.136 ал.2 във вр. с ал.1 от НК, а подс. С. В. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпленията чл.134 ал.4 вр. ал.1 т.2 от НК и по чл.136 ал.2 във вр. с ал.1 от НК.

РС – Карлово е приел, че двамата подсъдими са извършили всяко от двете престъпления при форма на вината несъзнавана непредпазливост, тъй като същите не са предвиждали настъпването на общественотоопасните последици, но са били длъжни и са могли да ги предвидят.

По отношение на престъплението по чл.134, ал.1, т.2 от НК КРС е приел, че е настъпил и противоправния резултат – причинена средна телесна повреда на св. О., изразяваща се в обезобразяване на други части от тялото – цикатрикси с обширни размери, с груба и неравна повърхност, с различен от останалата кожа цвят, с изпъквания и хлътвания на места, получени чрез изгаряния белези от зарастването.

По отношение на престъплението по чл.136 ал.2 във вр. с ал.1 от НК първоинстанционният съд е приел, че същото е на поставяне в опасност и такава е била налице за втория пострададал В.В., като на същия са причинени и несъставомерни за престъплението по чл.136 ал.2 от НК увреждания –

причинени изгаряния на кожата от втора А степен, на площ около 0,3 % от повърхността на тялото- в областта на гръдния кош, по левия горен крайник, по трети пръст на левия крак и по първи пръст на десния крак, контузия на гръдния кош без рентгенови данни за счупвания на ребра. Термичната травма и термичните увреждания причинили на пострадалия В. разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и 129 от НК. Контузията на гръдния кош, без рентгенови данни за счупвания на ребра и без промени в дихателната и сърдечно-съдовата система довела до болка и страдание, без разстройство на здравето.

При индивидуализация на наказанието съдът е отчетел, че подс. Б. е неосъждан и е лице с ниска степен на обществена опасност. КРС и приложил разпоредбата на чл.134 ал.4 от НК, съгласно която „Ако деецът след деянието е направил всичко зависещо от него за оказване помощ на пострадалия, това се взема предвид като смекчаващо обстоятелство при определяне на наказанието“. Отчитайки многобройните смекчаващи отговорността обстоятелства – чисто съдебно минало, много добри характеристични данни – семейна и трудова ангажираност и оказаното, съдействие за разкриване на обективната истина за всяко от двете престъпления КРС е наложил на подс. Б. наказания при условията на чл.55 ал.1 т.2 б.“в“ от НК – глоба в размер на 500 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК първоинстанционният съд е определил едно общо най-тежко наказание в размер на 500 лева глоба.

При определяне вида и размера на наказанията на подс. В. /необжалвал присъдата на КРС; срещу същата липсва и протест/, първата инстанция е отчетла невисоката степен на обществена опасност на двете деяния, но и значителната такава на дееца с оглед предходните му осъждания и е определила наказание при условията на чл.54 ал.1 от НК и за двете престъпления, а именно лишаване от свобода в размер на от по три месеца, а за престъплението по чл.136 ал.2 вр. ал.1 от НК и наказание „обществено порицание“. На основание чл.25, ал.1 вр. чл.23 ал.1 от НК съдът е групирал двете наказания по настоящата присъда – лишаване от свобода за срок от три месеца и наказанието, наложено на подс. В. по НОХД № 6394/2017 г. по описа на СРС, а именно – лишаване от свобода за срок от три месеца. КРС е определил едно общо най-тежко наказание в размер на три месеца лишаване от свобода, към което на основание чл.23 ал.2 от НК е присъединил и наложеното по настоящата присъда наказание „обществено порицание“, определяйки начина на изтърпяването му. КРС е определил на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС първоначален общ режим на изтърпяване на определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от три месеца. От това наказание КРС е приспаднал изцяло изтърпяното наказание по НОХД № 6394/2017 г. по описа на СРС /приведено в изпълнение на основание чл.68, ал. 1 от НК с определение по ЧНД № 238/2020 г. на РС – Перник/ в размер на три месеца лишаване от свобода, считано от 24.03.2020 г. до 17.06.2020 г.

С оглед изхода на делото КРС е присъдил в тежест на подсъдимите В. и Б. съответната част от направените разноски за експертизи.

Пловдивският окръжен съд като въззивна инстанция намира за установено следното:

Жалбата на подсъдимия Б.Б. и неговия защитник е процесуално допустима, но разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Така приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция. За изследване на обстоятелствата, релевантни за повдигнатите две обвинения по чл. 134 и чл. 136 от НК спрямо двамата подсъдими Б. и В., първата инстанция е извършила необходимите процесуално – следствени действия, изясняващи значимите факти относно повдигнатите им обвинения.

Въззивната инстанция изцяло възприема анализа на доказателствата, направен от РС – Карлово и намира за ненужно да бъде преповтарян. При самостоятелен прочит на материалите по делото въззивната инстанция достигна до същите изводи за доказаност на двете обвинения спрямо Б. и В..

Присъдата е обоснована, основният съд е анализирал всички събрани доказателства, обсъдил ги е поотделно и в тяхната съвкупност и е направил верни изводи. Налице са достатъчно доказателства, които са дали възможност на съда да оформи правилно вътрешно убеждение, което е отразено в мотивите.

Изводите на първата инстанция по въпросите на чл. 301, ал. 1 от НПК са основани на установените фактически положения, като в съответствие с тях законосъобразно е ангажирана наказателната отговорност на подсъдимите В. и Б. по предявените им обвинения. Тези изводи за приложение на закона се споделят и от настоящият състав.

Въз основа на приетите за установени фактически положения първоинстанционният съд е стигнал до правилния правен извод, че подс. Б. е осъществил от обективна страна и субективна страна състава на чл.134, ал.1, т.2 от НК. По безспорен начин е установено, че подс. Б. на 06.11.2015г. в района на ЖП гара – с. Христо Даново, обл. Пловдивска е причинил на А. С. О. с ЕГН ***** от с. Р., обл. Пловдивска средна телесна повреда, изразяваща се в обезобразяване на други части от тялото – цикатрикси с обширни размери, с груба и неравна повърхност, с различен от останалата кожа цвят, с изпъквания и хлътвания на места, получени чрез изгаряния белези от зарастването, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност – строително монтажна работа в междугарието Христо Даново – Клисурска от

километър 130 до километър 127. Като технически ръководител на обекта подс. Б. е бил длъжен да вземе всички мерки за безопасност на обекта, описани в диспозитива на обвинението и да избегне настъпилия тежък съставомерен резултат, изразяващ се в причиняване по непредпазливост на средна телесна повреда на пострадалия А.О.. В случая е без значение с кое от посочените по-горе дружества се е намирал в трудови правоотношения подс. Б.. Важното е, че като технически ръководител на обекта той е имал задължението да осигури безопасни условия на труд на пострадалите работници. Като не е сторил това, подс. Б. виновно, макар и по непредпазливост е причинил престъпния резултат. Със същите свои действия подс. Б. е изложил на опасност живота и здравето на другия работник – В. М. В., на който са причинени несъставомерни телесни увреждания. Налице е пряка причинна връзка между неизпълнението на служебните задължения от страна на подс. Б. и настъпилия престъпен резултат. Ето защо и неоснователни са възраженията на защитата на въззивния жалбоподател за несъставомерност на деянието и за наличието на случайно деяние по смисъла на чл. 15 от НК. По делото е установено, че не са взети мерки за спиране на захранването на минаващия 15 метра южно от жп-линията, успоредно на нея въздушен далекопровод на „EVN“. Наред с това не е бил проведен по надлежния ред инструктаж на работниците на обекта. Не са взети предохранителни мерки или работещият кран да спазва необходимото отстояние от далекопровода на „EVN“ или да иска изключване на напрежението от КЕЦ – Карлово. Подс. Б. не е извършил нито едно от горните две действия. Именно в резултат на това се е стигнало до въпросният инцидент. Задължение за това да проведе инструктаж и да вземе необходимите мерки за безопасност е имал именно подс. Б..

Правилно РС – Карлово е приел, че от субективна страна подс. Б. е извършил престъпленията по чл. 134 и чл. 136 от НК по непредпазливост. Същият не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но принципно е могъл и в конкретния случай е бил длъжен да ги предвиди.

Въззивната инстанция намира, че наложените на подс. Б. наказания са справедливи и съответстват на така отчетените от РС – Карлово смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Същите са в минималния предвиден в закона размер за всяко от двете престъпления и ще изпълнят целите по чл. 36 от НК. Правилно КРС е определил едно общо най-тежко наказание глоба в размер на 500 лева.

По отношение на другият подсъдим В. не е депозирана жалба или протест срещу присъдата и същата е влязла в сила. И в тази част същата е правилна и законосъобразна, но е извън предмета на настоящата въззивна проверка.

При извършената служебна проверка, Окръжният съд не констатира да

са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са достатъчно основание за отмяна на атакуваната присъда. По изложените по-горе съображения, Пловдивският окръжен съд в настоящия съдебен състав счита, че присъдата следва да бъде да бъде потвърдена изцяло.

Водим от горното и на основание чл.334, т.6, вр.с чл.338 от НПК, Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 260011/13.05.2021г., постановена по НОХД № 220/2019г., по описа на Районен съд – Карлово.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Страните да бъдат уведомени за изготвянето му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____